

Sygn. akt IV 1 Ka 450/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV Karny - Odwoławczy, Sekcja ds. postępowań szczególnych i wykroczeń w składzie:

Przewodniczący: SSO Lidia Haj

Protokolant: st.sekr.sądowy Agata Kaleta

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w Krakowie Tomasza Moskwy
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 listopada 2013 roku sprawy

P. K.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 2 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora,

od wyroku Sądu Rejonowego w Oświęcimiu, Wydział II Karny z dnia 28 sierpnia 2013 roku, sygn. akt II K 331/13

zaskarżony wyrok zmienia:

1. w punkcie I w ten sposób, że przyjmuje, iż przypisany tu oskarżonemu czyn stanowi wykroczenie z art. 87 § 1a kw i za to na mocy art. 87 § 1a kw i art. 24 § 1 i § 3 kw wymierza oskarżonemu karę 800 (osiemset) złotych grzywny;
2. w punkcie II jako podstawę prawną orzeczonego tu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres 1 (jednego) roku wskazuje przepisy art. 87 § 4 kw i art. 29 § 1 i § 2 kw;
3. w pozostałym zakresie przedmiotowy wyrok utrzymuje w mocy i zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

SSO Lidia Haj

Sygn. akt IV 1 Ka 450/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie Wydział IV Karny Odwoławczy sekcja ds. postępowań szczególnych i wykroczeń z dnia 19 listopada 2013

Sygn. akt IV 1 Ka 450/13

P. K. oskarżony został o to, że w dniu 28 lutego 2013r. w O., woj. (...) na ul. (...) kierował rowerem po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania I-1,67 mg/l, II-1,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , tj. o przest. z art. 178a§2 kk

Sąd Rejonowy w Oświęcimiu Wydział II Karny wyrokiem z dnia 28 sierpnia 2013 roku sygn. II K 331/13 orzekł w tym przedmiocie następująco:

I. uznaje oskarżonego P. K. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego występki z art. 178a§2 kk i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w rozmiarze 20 (dwadzieścia) godzin miesięcznie;

II. na mocy art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia rowerów na okres 1 (jeden) rok;

III. na zas. art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych należnych Skarbowi Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator

Zaskarżając wyrok na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres jednego roku pomimo, że dostrzeżony przez Sąd całokształt okoliczności obciążających oskarżonego, w szczególności bardzo wysoki stopień nietrzeźwości sprawcy, wskazuje na wyższy niż to ocenił Sąd stopień społecznej szkodliwości czynu, a względy prewencji generalnej przemawiają przeciwko takiemu rozstrzygnięciu i uzasadniają konieczność orzeczenia wobec oskarżonego wyżej wymienionego środka karnego w wyższym wymiarze.

W związku z tym zarzutem, apelujący prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego P. K., obok kary wymierzonej zaskarżonym wyrokiem, środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres 3 lat.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje;

Po wniesieniu przez prokuratora apelacji a przed jej rozpoznaniem przez sąd odwoławczy, nastąpiła zmiana uregulowania prawnego w zakresie art.178a§2 kk.

Mianowicie, z dniem 8 listopada 2013 roku, na mocy art. 12 ust. 3 i art.56 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r.o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw. Dz.U. z 2013 r. Nr 1247 przepis art.178a§ 2kk stracił moc i od dnia 9 listopada 2013 roku już nie obowiązuje.

Na mocy art.2 ust.3 lit a i art.56 ust.1 ustawy z dnia 27 września 2013 r.o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw Dz.U. z 2013r. Nr 1247 w art.87 kw po §1 dodano przepis §1 a w brzmieniu „tej samej karze podlega kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem podobnie działającego środka, prowadzi na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu inny pojazd, niż określony w §1.

Na mocy art.2 ust.3 lit c i art.56 ust.1 ustawy z dnia 27 września 2013 r.o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw Dz. U. z 2013r.Nr 1247 do art.87 kw dodano §4 w brzmieniu :”w razie popełnienia wykroczenia określonego w §1a lub 2 można orzec zakaz prowadzenia innych pojazdów, niż określone w §1 „.

Powyższe obowiązujące od dnia 9 listopada 2013 r. uregulowanie prawne wprowadzające zmianę regulacji w zakresie odpowiedzialności karnej sprawcy w stanie nietrzeźwości kierującego rowerem m.in. po drodze publicznej, w tym kierunku, że od dnia 9 listopada 2013 r. tego rodzaju zachowanie stanowi wykroczenie, wymagało uwzględnienia przez sąd odwoławczy z urzędu .

W tym kontekście, przypisany oskarżonemu w wyroku Sądu Rejonowego w Oświęcimiu z dnia 28 sierpnia 2013 r. sygn. akt II K 331/13 czyn polegający na tym, że w dniu 28 lutego 2013r. w O., woj. (...) na ul. (...) kierował rowerem po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania I-1,67 mg/l, II-1,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu należało zakwalifikować aktualnie jako wyczerpujący znamiona wykroczenia z art.87§ 1a kw.

Przyjęcie tego rodzaju kwalifikacji prawnej skutkuje, że czyn oskarżonego jako wyczerpujący znamiona wykroczenia z art.87§1 a kw aktualnie podlega penalizacji wyłącznie jako wykroczenie i tylko w granicach ustawowego zagrożenia przewidzianego w art.87§1 a kw i art.87§4 kw, a więc zagrożenia karą aresztu i grzywny nie niższą niż 50 zł oraz możliwością orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów.

W tej sytuacji, apelacja prokuratora kwestionująca surowość orzeczonego przez sąd środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów, jako wniesiona w czasie kiedy jeszcze zarzucany oskarżonemu czyn stanowił przestępstwo i podlegał ocenie karnoprawnej w ramach zagrożenia z art.178a§2 kk, art.42§2k, art.43§1 kk i zawarte tam rozważania dotyczące surowości i współmierności środka karnego orzeczonego za przestępstwo uległy dezaktualizacji.

Zarzut apelacji o rażącej niewspółmiernie łagodności orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia rowerów na okres jednego roku, podniesiony został przez prokuratora w warunkach kiedy za przypisany oskarżonemu czyn, stanowiący podówczas przestępstwo a więc czyn o większym ciężarze gatunkowym niż wykroczenie, na czas orzekania przez sąd I instancji orzekało się środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów rozmiarze od 1 roku do 10 lat.

W takich realiach regulacji prawnej, prokurator upatrywał rażącej niewspółmierności orzeczonego przez sąd środka karnego, wynikającej z orzeczenia zakazu prowadzenia rowerów na okres jednego roku zamiast na okres 3 lat.

Wg aktualnie obowiązującego uregulowania prawnego, za wykroczenie z art.87a§1 kw orzeczenie zakazu prowadzenia rowerów jest fakultatywne /art.87§4 kw/ i wg treści art.29 § 1 kw może nastąpić na okres od 6 miesięcy do trzech lat.

Podzielając w pełni trafność poczynionych przez sąd pierwszej instancji ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, dokonać należało zmiany kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu jako wykroczenia z art.87§1 a kw.

Za powyższe wykroczenie sąd odwoławczy orzekł łagodniejszą rodzajowo karę niż uczynił sąd I instancji w postaci kary grzywny.

Przepis art.87§1 a kw nie przewiduje zagrożenia karą ograniczenia wolności. Orzeczenie kary aresztu, przy uwzględnieniu treści zarzutu apelacji prokuratora, w świetle art.434§1 kpk, było niedopuszczalne.

Mając na uwadze jako okoliczność obciążającą uprzednią karalność oskarżonego, nagminność tego rodzaju czynów jakiego dopuścił się oskarżony, znaczny stopień społecznej szkodliwości jego czynu i zawinienia a na korzyść uwzględniając wyrażenie przez oskarżonego skruchy i uprzednią niekaralność za taki rodzaj czynu jakiego dopuścił się aktualnie, sąd odwoławczy wymierzył oskarżonemu karę 800 zł grzywny jako karę adekwatną do wagi przypisanego mu wykroczenia, zdatną do spełnienia zadań w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Wymierzona oskarżonemu kara grzywny nie przekracza możliwości finansowych oskarżonego, uzyskującego bieżący dochód, zdatnego z racji wieku i stanu zdrowia do zarabkowania, deklarującego nawet gotowość poniesienia kary o charakterze finansowym /k.31/.

Przy uwzględnieniu wysokiego stężenia alkoholu, bo sięgającego 1,67 gm/l i 1,56 gm/l alkoholu w wydychanym powietrzu, oczywistym jest, że oskarżony stworzył istotne i realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, stąd celowym i zasadnym jest orzeczenie wobec niego zakazu prowadzenia rowerów na okres jednego roku. Jest to niezbędne dla osiągnięcia zadań w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Jednocześnie brak było podstaw do orzekania zakazu w jego maksymalnym wymiarze przewidzianym za tego rodzaju wykroczenie tj. na okres 3 lat, przy podkreśleniu, że w nowym stanie prawnym, prokurator wniosł na rozprawie odwoławczej o orzeczenie względem oskarżonego zakazu prowadzenia rowerów na okres 1 jednego roku.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Przy uwzględnieniu, przyczyn rozstrzygnięcia, kierując się zasadami słuszności zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

SSO Lidia Haj

Sygn.akt IV 1 Ka 450/13

Dnia 26 listopada 2013 r

s) odnotować uzasadnienie wyroku

SSO Lidia Haj